

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Φ.—Εὐοὶ τὸ Ἴσοζύγιον!..

Π.— Τί σκούζεις, βρὲ χαμάλη;

Φ.—Εὐοὶ! τὸ Ἴσοζύγιον ἐπῆρε ὁρόμο πάλι.
Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς σὺν φουσκωμένῳ διάνοι
ἐπὶ τὸ βῆμα, Περικλῆ, ἀνέβ' ὑπερηφάνως
καὶ μὲ τὸ σίγμα καὶ τὸ νι ἀνέπτυξε τὰ πάντα,
τοὺς τόκους, τὰ χρεώλυτρα, τὰ δάνεια, τὴν ράντα,
τὰ ἔσοδα, τὰ ἔξοδα, τοὺς φόρους τοὺς μεγάλους,
τὸν ἔμμεσον, τὸν ἄμμεσον, τὸν ἔγγειον καὶ ἄλλους,
τὰ τόσα μονοπώλια, ποὺ εἶναι γ' ἀπορήτης,
τὰς ὑπερβάσεις ἐπειτα καὶ τὰς καθυστερήσεις,
τὴν μεταξὺ διαφορὰν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλάττω,
καὶ ὕστερα, βρὲ Περικλῆ, ἐπῆγε παρακάτω,
κι' ἀνέπτυξε σαφέστερον τὰ τῆς οἰκονομίας,
τὰς ἐκ τοῦ συναλλάγματος καὶ τοῦ χρυσοῦ ζημίας,
τοὺς φόρους οὓς εἰσέπραξε χωρὶς μεγάλον κόπον
ἐκ τῶν κτηνῶν, βρὲ Περικλῆ, καθὼς κι' ἐκ τῶν ἀνθρώπων
τοὺς φόρους ἐξ οἰκοδομῶν κι' ἐξ ἐπιτηδευμάτων
καθὼς κι' ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων,
τὰς ἀναγκαίαις τε καὶ μὴ κατὰ καιροὺς πιστώσεις,
τὴν θέσιν τῶν εἰσπράξεων ὡς πρὸς τὰς βεβαιώσεις,
τὴν σύγκρισιν ἐνὸς μηνὸς πρὸς ἄλλον περασμένον,
τὸν μέσον ὄρον δαπανῶν πραγματοποιημένων,
τὰς ἐκ πολλῶν συγκρίσεων πασιφανεῖς ἐνδείξεις,
τὴν ὕψωσιν τῆς πίστεως, τὰ ἤξεις οὐκ ἀφήξεις,
τὰνεβοκατεβάσματα καὶ τὰς ἰσορροπίας
τὰς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ἐξόδων συνεπειάς,
τὰς ἐλαττώσεις τῶν τελῶν καὶ δὴ τῶν διοδίων,
τὰς διαφόρους πληρωμὰς τῶν τοκομεριδίων,
πλὴν ὄχι μὲ συνάλλαγμα, ἀλλὰ δι' ἄλλων ὄρων,
τούτέστι δι' εὐρέσεως συνδυασμῶν προσφόρων
πρὸς εὐρεσίαν μεταλλικοῦ μὴ ἀμφισβητουμένου
κι' εἰς μίαν μένοντος τιμῆν καὶ μὴ κυμαινομένου.
Καὶ διὰ τρόπου ἐπειτα εὐρήκε θαυμασίου
σπουδαίου περιορισμὸν καὶ τοῦ χρεωλυσίου
διὰ μικρᾶς ἀυξήσεως τοῦ τόκου, Περικλέτο,
διότι κέρδος βέβαια θὰ εἶναι ὑποθέτω,
ἐὰν ἡ αὐξησις αὐτῆ ἀποτελέσῃ μέρη
καὶ κλάσμα τῆς ποσότητος, ἥτις τὸ χρῆμα φέρει,
δι' οὗ κι' ἡ νῦν Κυβέρνησις καὶ κάθε Ἰπουργεῖον
τὰ τόσα χρεωλύσια πληρῶνει τῶν παγίων.
Κι' ὑπάρχουν δύο δάνεια, βρὲ Περικλέτο, μόνον,
—καθὼς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐφώνησε μὲ τόγον—
ποὺ κέρδη κι' ἐκ τοῦ τόκου των θὰ τύχωμεν γενναῖα,
τὸ ἐν ἐστὶ τῶν εἴκοσι καὶ τᾶλλο τῶν ἐννέα.
Ὡς πρὸς αὐτὰ δυνάμεθα διὰ μικρῶν ἀγώνων
ταχέως νὰ μειώσωμεν τὸν τόκον σ' ἕξ μόνον,

καὶ οὕτω θὰ κερδίσωμεν κατὰ τὰ εἰρημένα,
ὡς ἐννοεῖς, βρὲ Περικλῆ, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἕνα,
καὶ ἄλλα τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν ἴσθ' ἄλλο,
καὶ τοῦτο κέρδος φαίνεται πραγματικῶς μεγάλο.
Ἐπὶ τοιούτων βάσεων σχεδὸν παραπλησίον
ποιούμεν τὴν κατάργησιν καὶ τῶν χρεωλυσίων,
διότι χρεωλύσιον ἐνὸς καὶ μόνον ἔτους
ἀναβιδάζει τοιγαροῦν τοὺς τόκους τοὺς προσθέτους,
καὶ τόκον δὲ νεώτερον ἀκόμη ἀποφέρει
ἐκείνης τῆς ποσότητος, καθὼς ὁ κόσμος ξέρει,
ποὺ εἰς τὸν τόκον θέλομεν προσθέσει τοῦ δανείου,
ὅπως τοιούτου τύχωμεν συνδυασμοῦ σπανίου.
Τοιούτου εἶδους βέβαια συνδυασμοὶ μεγάλοι
ἔμπορουν νὰ γίνουν εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον καὶ ἄλλοι,
καὶ γὰρ τὰ χρεωλύσια ποὺ δίδομεν κατ' ἔτος
τὰ πέντ' ἑκατομμύρια περνοῦν ἀνυπερθέτως.
Τοιαῦτα τοῦ Πρωθυπουργοῦ εὐνότητα εἰπόντος
κι' ἐπὶ τὰ ἑκατομμύρια περίσσευμα εὐρόντος,
τὰ ἔφερε, βρὲ Περικλῆ, ἴσθ' ἑκατὸν ἑκατὸν ἑκατὸν
κι' ὁ κόσμος ὅλος ἐφώνησε «ψυχὴ μου ἴσθ' Πατήσα!»
Καὶ κατεχειροκρότησαν οἱ φίλοι καὶ τὸ κόμμα
καὶ ἡ κυρία ἀκουαν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα
μήπως κανένας ἀριθμὸς τυχὸν τὰς διαλάβῃ
καὶ χάσουν ὕστερα κι' αὐταῖς ταῦτ' ἀνὰ τὸ καλῶν.
Κι' ὁ Δεληγιάννης ἔσπευσε μὲ βῆμα κατεπειγόν
κι' ἴδου τὸ Ἴσοζύγιον ἔξεφούσκωσε ὀλίγον,
κι' εὐρήκε νέον ἔλειμμα τὰ μάλα φρικαλέον,
περὶ τὰ δεκατέσσαρα κι' ἀκόμη περιπλέον,
καὶ τρεῖς ἡμέραις, Περικλῆ, κατὰ σειρὰν ὠμίλει
καὶ τὸν ἐχειροκρότησαν ὁ Τσαρλαμπᾶς κι' οἱ φίλοι,
κι' αὐτὸς σὺν νὰ μὴ ἔξεχασε καθόλου τὰ παληὰ του.
Κι' ἀφοῦ τὸ Ἴσοζύγιον, ὡς γίνεται συνήθως,
ἐφάνη ἀληθέστατον, ἀλλ' ἐν ταυτῇ καὶ μῦθος,
τὸ πῆρε ὁ Πρωθυπουργὸς τ' ἀναθεματισμένο
καὶ τῶπερε εἰς τὴν βουλήν σὺν πρώτῳ φουσκωμένο,
μὰ πάλι τὸ ἔξεφούσκωσε ὁ ρήτωρ Δεληγιάννης
κι' ἐκ νέου τὸ παρέστησε ὡς προϊόν πλεκτάνης,
ὡς ποὺ τὸ Ἴσοζύγιον κατήντησε μπαλόδι
ποὺ μὴ φουσκῶνει, Περικλῆ, καὶ μὴ ξεφουσκῶνει.

Π.—Βουδάσου πιὰ καὶ γύρισε τὴν πλάτη σου, σαλιάρη,
νὰ τὴν φουσκώσω δυνατὰ μὲ τοῦτο τὸ στηλιζάρι.

Ὁ Βαλαβάνης ὁ δεινός, ἂν καὶ μικρὸς τὸ σχῆμα,
τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἴσθ' Παροῦσοῦ τὸ βῆμα
ὑπόσχεται νὰ μᾶς εἰπῇ μὲ λόγου εὐστροφίαν
διὰ τῶν Μικρασιανῶν τὴν ἀλληλογραφίαν.
Καὶ θὰ προστρέξῃ βέβαια τὸ ἕνα κι' ἄλλο φῶλον
ν' ἀκούσῃ τὸν Ἰωακείμ, ἀγορητὴν στρωμύλον.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν ὡς κᾶνω — πὼς ἴσθ' οἴητι μου ἀνέβη,
ἴσθ' ἡ Νεάπολιν ἀπάνω, — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ἑξοδοχτεῖον Ζυδη, — ὁρᾷ ἴσθ' ἄλλοτε, τρεῖς ἴσθ' ἑῦδι.

μὲ Χημιστον, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χήρα δίχως ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μᾶμμη.